לא: יש בקדשי מזבח פרק שביעי תמורה

ולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן. בבכורות (דף יד.) מוקי לה בתיעבור קודם פדיונם ותוליד לאחר פדיונם דאי תיעבור ותוליד קודם פדיונם אמר לעיל בפרק אלו קדשים (דף יז:) אם לרבות ולד בעלי מומין או ליקרב למען לדת לדת ליה או לרעייה למען לדת לדת ליה ואי תיעבור (א) לאחר פדיונם ולד איל ובני מיקרו אלא ואי מיירי דתיעבור קודם פדיונם ותוליד לאחר פדיונם דלא מהני להו פדיון אמן שהן ממימים כמעי אמן אפי' אם יפול בהן מוס כשיולדו אינן מותרין כדתניא התם דלא אלימי למיתפס פדיונם והם קדושין דכיון דתיעבור לפני פדיונם קדשו מיד למ"ד במעי אמן הם קדושים ואפי' למאן דאמר בהויתן ובשעת הויית אמן מולין מכל מקום תפסיהו (ב) קדושה בשעת הויתן: **הא** קדשי בדק הבית נותנין סגא ה"מ. תימה אלא מאי עבדינן מיניהו אי לא דיהבינן להו לאומנין בשכרן לחזק בדק הבית ואומר מורי הרמ"ד דם"ד דאין מותר לקנות אלא עצים ואבנים שהן טורף הבנין וקדושתן נשארה עליהן אבל אין לאומנין בשכרם להוליאן לחולין אסור אלא (ג) מתנדבין מעות בפני עצמן לפרוע לאומנין ממה שהם מוליעין קרא דמאומן עצמן שהוקדשו נותנין לאומנין:

זברים יסברו לצרכי עולות. (ד) דקיימא לן לקמן (דף לג:) דמתפסים תמימים בבדק הבית אין יוצאין מידי מזבח ורבי יהושע סבר זכרים יקרבו עולות אלא שבאין אלא עצים אינם קדשי מזבח ומקדים קדושת דמים אלמא לר' יהושע אין סתם הקדשות בבדק הבית:

ופליגא דרב אדא בר אהבה. דאמר אפי' לר' אליעזר אין סתם הקדשות בבדה"ב והכא היינו טעמא משום דאין אדם חולק נדרו וכאן שם כאן (ה) הנקבות בזיכות לגמכר:

לאתויי שיאו ונבייה. ומיירי במקדיש את (ו) (ז) הקורה דאי בגזברים שלקחו עצים אומר במעילה סוף פרק ולד מעלת (דף יד.) דאין מועלין בשיפוי ולא בנגייה והשתא לריך לומר פירוש מאי מה שאין כן בקדשי מזבח דיכי שייך שיפוי ובנגייה בקדשי מזבח וי"ל כגון מקדיש שני גזרי עצים למערכה:

ומועלין בגדוליהן לאיתויי מאי. הלשון קשה דה"ל למימר למעוטי מאי: **ואפ"** למ"ד מועלין (ח) בקדשי מזבח ה"מ גידולי דחזו למזבח. פירש רש"י כגון וולדות ולי נלפה דולפי וולדות אינן קדושים מטעם גידולין אלא מטעם דכמיב יהיו לך (לעיל יח:) אלו וולדות וש"ק דלא אשכחנא שום מנא דאית ליה מועלין בגידולי מזבח דולפי בגידולי קדשי בדק הבית אשכחנא חנאי דפליגי בטעמיה (דף יג.) אבל בקדשי מזבח בגידולי ל"ע אין מועלין ואומר מורי הרמ"ד דשמא היינו זעירי דאמר בטעמיה פרק ולד מעלת (דף יג:) המקדיש דם לבהמת קדשים מועלין בו ופריך עלה רב המנונא והתנן חלב מוקדשין וכולי תרגגולים (ט) לא נהנין ולא מועלין ומדפריך ליה מגדולין אלמא אשיב דם בגידולין ולהכי קאמר אפילו למאן דאמר מועלין בגידולין ודם אפילו למ"ד יש מעילה בדם ה"מ דם דחזי לאחר אבל גידולין כגון חלב המוקדשין וכיצי תורין לא:

ולדן וחלבן. (כא) נפקא לן לעיל (ע"ח) בכ"ם כל האמורין (כב) בשר ולא חלב. ולדן מפרש בפ"ב דבכורות (דף יד.) בתיעבור לפני פדיונה ותתיליד לאחר פדיונה דלית ליה תקנתא ליקרבינהו מכח קדושה דחויה אתי ליפרקינהו (כג) לא אלימי למתפס פדיונן אבל נעבדה לאחר פדיונה ולד לבני איל ויהנו ומותרין (כד) ובקדשי בדק הבית אפי' בתיעבור קודם פדיונם שרו דלא אקדשינהו אלא לדמי ולא אמרינן קדושהמייהו כולי האי: (כה) **חל על הכל.** אפי' על האבנים ועל העצים: **ומועלין בגידולן.** מפרש טעמא בגמ': **גמ'** (כו) **אמר מר סתם הקדשות לבדק הבית.** ואפי' בהמה במשמע: **מאן תנא.** דאפי' בהמות אי אקדשיהו סתם דלא אמר למזבח אמרינן לבדק הבית אקדשיהו דלא כר' יהושע: **ודמיהן יפלו עם שאר נכסים בו'.** קסבר ר' אליעזר סתם הקדשות לבדק הבית ואפי' בהמה ומיהו כל הרלוי למזבח כשהוא פודהו מיד הנזכר אינו פודהו אלא למזבח דאינו יוצא מיד מזבח לעולם כדמנית לקמן (לג:) בהאי פירקא המתפס תמימים לבדק הבית כשהן נפדין אינן נפדין אלא למזבח: **ר' יהושע אומר בו'.** אלמא מידי דמזי למזבח סתם קדושתייה למזבח: **ופליגא דרב אדא.** הא (ז) דאוקימה **מתני'** כרבי אליעזר פליגא אדרב אדא דאמר לר"ש נמי סתם מקדיש בהמה למזבח מקדיש לה והכא היינו טעמא משום דאין אדם חולק נדרו אלא לחדא קדושה ואינו לחדא קדושה: **אדם חולק אם נדרו.** זכרים לעולה ונקבות לדמי עולה דשלמים ליכא למימר דליקרבו בלא פדיון דאיתו לאכול להו אתי לידי מעילה (ז) דמסתמא לא אמר שלמים ניתנו וכיון דהקדים הכל אינו יכול ליהנות מהן: **אלא בסתם.** כל בהמותיו אפילו רבי אליעזר מודה דאע"ג דאיכא נקבות הואיל וחזיין כל הבהמות למזבח אמרינן סתמייהו למזבח וזכרים יקרבו עולות ונקבות יעמדו לנרכי שלמים ודמיהן עולה הואיל דאיכא למימר (ג) כל הנדר למזבח: **אלא לגיסנא קמא.** דאמר רב אדא בעבד שהוא מחצה זכרים ומחצה נקבות אע"ר אליעזר אין אדם חולק נדרו ומדנקבות לאו עולות זכרים נמי לאו עולות ור' יהושע סבר (ד) חולק את נדרו ל"א אמרי לה אמר רב אדא בר אהבה אמר רב בשלא הקדיש אלא בהמה אפי' ר"א מודה דלא שביק איניש קדשי מזבח ומקדיש לבדק הבית לא נחלקו אלא בשיש שאר נכסים עמהן (ה) (ט) ור"א סבר אין אדם חולק את נדרו נכסים לא לקדשי מזבח בהמה נמי לא לקדשי מזבח ורבי יהושע סבר אדם חולק את נדרו (ט) ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק בשלמא לליישנא בתרא היינו דקתני עם שאר נכסים לבדק הבית אלא לליישנא קמא ליתני יפלו לבדק הבית (ו) [א] תניא נמי הכי ודמיהן יפלו לבדק הבית: הקדש בדק הבית חל על הכל: לאיתויי מאי אמר רבינא (ל) לאיתויי שפויי (י) וגיבא: ומועלין בגידוליהן: לאתויי מאי אמר רב פפא (מ) לאתויי (י) (בקדושת מזבח) (נ) חלב המוקדשין וביצי תורין (ס) כדתניא (ע) חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין בד"א בקדשי מזבח (פ) אבל בקדשי בדק הבית הקדיש תרגגולת מועלין בביצתה המורה מועלין בחלבה ואפילו למאן דאמר מועלין בגידולי מזבח ה"מ גידולין דחזו למזבח אבל גידולין דלא חזו למזבח אין מועלין בהן (פ):

מתני'

עין משפט נר מצוה

ב א מיי' פ"ח מהלכות איסורי מזבח הלכה יח:
ג ב מיי' פי"ח מהל' מעשה קרבנות הל"ב:
ד ג מיי' פי"ח מהל' מעילה הלכה נ:
ה ד מיי' פי"ח מהלכות ערכין הל' ז ופי"ז הלכה ח:
ו ה מיי' שם פי"ו הלכה מ:
ז ו מיי' פי"ח מהלכות מעילה הלכה ו:
ח ז מיי' פי"ח מהלכות תמורה הלכה יח:
ט ח ט מיי' שם הלכה טו:
י ו מיי' פי"ח מהלכות ערכין הלכה ז ופי"ט:
יא כ מיי' פי"ח מהל' מעילה הל"מ ופי"ט:
יב ל מיי' שם פי"ג הלכה יב:
יג מ מיי' שם הל' יג:

מוסף רש"י

המקדיש נכסיו. לבדק הבית (זבחים קג.). **הארה לגבי מזבח.** תמימים (שם). **זכרים יסברו לצרכי עולות.** דקי"ל (לקמן לג:) המתפסים תמימים לבדק הבית כשהן נפדין אינן נפדין אלא למזבח, שכל הראוי למזבח אינו יוצא מידי מזבח לעולם (שם). **ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית.** דקסבר ר"א סתם הקדשות לבדק הבית ואפילו בהמה, ומיהו מידי דמזי למזבח אינו יוצא מידי מזבח לעולם, ור' יהושע סבר לא שביק איניש קדושת מזבח ומקדיש לבדק הבית מידי דחזי למזבח, סילוק מקמתא למזבח מקדשיהו והן עצמן יקרבו עולות. (לשון אחרים, דקסבר אדם חולק הקדישו, ופליג דמקדיש סתמא דמתניתא הוה לבקריב לזבחא דכולהי ט, ונקבות יסברו לצרכי שלמים. אבל הן עצמן לא יקרבו שלמים עד שיסמכו, דכיון דמקדיש סתמא הכל הקדיש כולהי לזבחא, דומיא דבבדק הבית שיהא קדוש, הלכך לדמי עולה מקדשיהו (זבחים קג.). **ויכולו** לדמיהן עולות דסתמייהו לעולה מקדשיהו (לשון כ.). **בד"א בקדשי מזבח.** דהואיל ותלב ובניים אין בחיים לזמנה, הלכך אין מועלין בהן, **אבל בקדשי בדק הבית.** הואיל וקדושת דמים הן ואינן חייבין לבדק הבית, אפילו אם הקדיש תרגגולת, דמועלין בין בגידים בין בחלב (תמורה יב.).

רבינו גרשום

לאחר פדיונן. דראוקמינן התם בפסחא בבכורות בפרק שני כגון דאיעבר לפני פדיונן ואיתליד לאחר פדיונן; ואין נותנין מהן לאומנין (בבאין) [בבור] שכרן שכונין ביה"מ"ק; הא מני מתניתין ר' יהודה היא. דאמר אפי' ולד עושה תמורה: בעיקר דבאמא קתני מתניתין דקדשי מזבח עושה תמורה למעוטי תמורה ולד דלאו עיקר דבאמא ניגנו ומיתוקמא מתניתין אפילו כרבנן: ר' אליעזר אומר זכרים יסברו לצרכי עולות ונקבות [יסברו] לצרכי (להביא) שלמים משום דתניא המקדיש תמימים לבדק הבית כשהן נפדין אין נפדין אלא למזבח **שכל** דבר הראוי למזבח **אינו יוצא** מידי מזבח לעולם. ודמיהן **יפלו** לבדק הבית. מדקאמר ר' אליעזר יסברו ודמיהן יפלו [כו'] אלמ' קסבר סתם הקדש לבדק הבית: ר' יהושע אומר זכרים עצמן יקרבו עולות. לקדשי מזבח משום דקדשי בדק הבית הן כולן (לא) לה' ועולה כולה לה' הילכך זכרים עצמן יקרבו עולות אבל נקבות דלא הוי כולן כליל יסברו ויבוא כדמיהן עולות דקסבר ר' יהושע אדם חולק את נדרו: המקדיש נכסיו. כלומר דמאי דאית בהו דחזי למזבח לא שביק

מסורת הש"ס

א) נכורות יד., ב) [ל"ל לתכנים ובי"ה בתמנה שנתמעטו ובפי' המפנוי' להרמב"ם ובהרב מגרמיזא], ג) לעיל יג., ד) לעיל יב., ה) שם, ו) [ל"ל מנין הני מילי פ"ר מנהנו וכו' וכ"ג תוספות בהסכת ד"ה הא קדשי מ' וכ"א ביקונין], ז) [ל"ל דתקן], ח) לעיל כ. וכ"ל [שקלים פ"ד מ"ו], ט) גי' ל"ק לאתויי מלא מוקדשין וכולי תורין דקדשי מזבח, י) [ל"ל דתמן], כ) מעילה יב., ל) ל"ל דמזי למזבח לגבי ל"ק, מ) גירסת ל"ק המורם וקן הוא בפ"ו וכדלתמרינן במעילה דף יג: המקדים לת המורם מועלין כמלו, נ) [נדל"ל מוריס].

תורה אור השלם

1. וְעָשָׂה לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם: שמות כה ח

הגהות הב"ח

(א) גמ' דרבי אליעזר סבר: (ב) רש"י ד"ה ולדן וכו' כל האמורין אמר בשר: (ג) ר"ה אלא בהמה וכו' למימר הכל נדר למזבח: (ד) ר"ה אלא וכו' ומיהא למימר דהכל נדר למזבח: (ה) ר"ה אלא וכו' דראאי לגבי מזבח:

הגהות הגר"א

[א] גמ' תניא. ל"ל תני הכי:

שיטה מקובצת

א) מתיבה מה עד תיבה יש בקדשי נדשם על כל תיבה קו למעלה להורות כי לפ"ד ראוי לתקון: ב) והקדיש בבה"ב. ג) הגאה לכהנים: ד) ולד דקדשי מזבח: ה) מזבח היא ותנן: ו) נתנין. פגא הני מילי א"ר: ז) לי מקדש משלי: ח) תיבות כי אמר מר נמחק: ט) הבית מאן תנא דסתם הקדשות לבדה"ב ר"ר חייא: י) יוחנן. ס"א רבי אליעזר היא: יא) נכסים יפלו לבדה"ב. ס"א ושאר נכסים בפאבי פליגי ר' אליעזר סבר אין אדם חולק (עלו) [את] נדרו מדנקבות לאו אקדשינהו לעולה ור' יהושע סבר אדם חולק את נדרו ופליגי בדרב אדא בר אהבה כו' בעבד שבולו זכרים לא פליגי כי פליגי בעבד שיש בו זכרים ונקבות ל"א אמרי לה אמר רב אדא כו' אלא בהמה לא פליגי כו' כי פליגי בשיש בו בשלמא להאי דאמר כי פליגי בשיש שאר נכסים היינו דקתני ודמיהן יפלו כו' אלא להאי לישנא דאמרת כי פליגי בעבד כו' א' דליכא שאר נכסים ליתני ודמיהן יפלו לבדה"ב תני הכי ולא ליתני שאר נכסים כך גירסת הספרים וכך גירסת הראב"ן ורש"י ולא גריס כן: יב) אהבה אמר רב דאמר: יג) נקבות רבי אליעזר סבר אין אדם חולק: יד) סבר אדם חולק את נדרו בל"א: טו) ר"א אות ר' נמחק: טז) נדרו תנן ודמיהן: יז) הבית תני נמי אות א' נמחק: יח) שפויי ובנייה חיבת ונינבא נמחק: יט) חיבות בקדושת מזבח נמחק: כ) בהן ואין בהן הגאה לכהנים מכלל דקדשי מזבח יש בהן הגאה לכהנים אמר רבינא דאפילו שפויי ובנייה לא מתהניא כהנים מיניהו ס"א ואין בהן הגאה לכהנים אמר רבינא אפילו כו': כא) חלבן חלבן כדאמרי' לעיל חיבות נפקא לן ל"ש: כב) ליפרקינהו א' אפשר דלא אלימי: כג) ומותרין אבל בקדשי בדק: כד) האי הס"ד ומה"ד חייב כרת במזיד ובשונג קרבן הס"ד: ומה"ד סתם הקדשות לבדה"ב ואפילו יש בהן דברים הראויין למזבח הס"ד: כה) מה"ד אעיקר ויבחא. אותם שהקדישן המצורה הולד באים מכח קדושה ואינה עיקר זבח הס"ד ומה"ד נותנין לאומנין בשכרן בשכר שמתחזקין בדה"ב הס"ד ומה"ד ועשו לי מקדש סתם ותיבות אמר מר נמחק: כו) דאוקמינהו מתני': כז) על חיבה דסמתמא ועל חיבת דשמא נרשם עליו קו מלמעלה להורות כי לפ"ד ראוי למתקן: כח) מעילה בשיפויין חיבת בשפאין נמחק: כט) לזבל הס"ד ומה"ד מה שאין בן בקדשי מזבח דהכי תנן בסמ' מעילה המקדיש את התורמ מועלין בכולו אבל הנזברים שלקחו העצים למערכה מועלין בעצים ואין מועלין לא בשיפויי ולא בנבייה שאין ראויין למערכה לאיתויי שפויי ונבייה. לפרה אחת לפי בשעתנו מעות לא לרעת שיפויי ונבייה נתרם. הס"ד מה"ד חלב: ל) קדשים ואין בהן בקדשי בדה"ב הגאה לכהנים אבל בקדשי מזבח יש בהו הגאה: לא) אינבר דאוליד לאחר: לב) הפסיהנו קדושת אמן לקדשן בשעת אות ה' נמחק: לג) אלא א"ב מתנדב אדם מעות: לד) עולות. ס"א קס"ד דשמא משום דסבר דסתם הקדשות לבה"ב ומיהו יסברו לצרכי עולות משום דלא יצאו מידי מזבח: לה) כאן וכרים ונקבות ע"כ לבדה"ב קאמר דאי למזבח א"כ יהיה (קרבנו) [נדרו] חלוק שהזכרים יקרבו עצמן עולות והנקבות: לו) את התורמ דאי: לז) מועלין בגידולי מזבח.

מתני'

אולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן והשוחטן בחוץ חייב אין נותנין מהן לאומנין בשכרן (ב) מה שאין כן בקדשי בדק הבית יש בקדשי בדק הבית שסתם הקדשות לבדק הבית (ג) הקדש בדק הבית חל על הכל ומועלין בגידוליהן ואין בהן הנאה (ד) לבעלים: **גמ'** וכללא הוא דכל קדשי מזבח עושין תמורה והרי עופות דקדשי מזבח הן (ה) ותנן המנחות והעופות אין עושין תמורה כי קתני אבהמה והרי ולד (ו) קדשי מזבח הוא (ז) ותנן אין (ח) הולד עושה תמורה הא מני ר' יהודה היא דאמר ולד עושה תמורה והרי תמורה עצמה דקדשי מזבח (ט) (ח) ותנן (י) אין תמורה עושה תמורה כי קתני איעקר זיבחא השתא דאתית להכי אפי' תימא רבנן כי קתני איעקר זיבחא: ואין נותנין מהן לאומנין כו': הא קדשי בדק הבית נותנין (ו) (יא) א"ר אבהו דאמר קרא (יב) ועשו לי (ז) משלי: יש בקדשי בדק הבית (ח) כו': אמר מר סתם הקדשות לבדק הבית (ט) וחל על הכל מאן תנא א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן (ו) דלא כר' יהושע (יג) דתניא (יד) המקדיש נכסיו והיה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח זכרים ונקבות רבי אליעזר אומר זכרים יסברו לצרכי עולות ונקבות יסברו לצרכי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית רבי יהושע אומר זכרים הן עצמן יקרבו עולות ונקבות יסברו לצרכי שלמים ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק הבית אמר רב אדא בר אהבה אמר רב בעבד שבולו זכרים אפי' ר' אליעזר מודה דלא שביק איניש קדשי מזבח ומקדיש לבדק הבית לא נחלקו אלא בעבד שיש בו מחצה זכרים ומחצה נקבות (ט) (ה) ור' אליעזר סבר אין חולק את נדרו ומדנקבות לאו עולות זכרים נמי לאו עולות ור' יהושע סבר (ז) חולק את נדרו ל"א אמרי לה אמר רב אדא בר אהבה אמר רב בשלא הקדיש אלא בהמה אפי' ר"א מודה דלא שביק איניש קדשי מזבח ומקדיש לבדק הבית לא נחלקו אלא כשיש שאר נכסים עמהן (ה) (ט) ור"א סבר אין אדם חולק את נדרו נכסים לא לקדשי מזבח בהמה נמי לא לקדשי מזבח ורבי יהושע סבר אדם חולק את נדרו (ט) ודמיהן יפלו עם שאר נכסים לבדק בשלמא לליישנא בתרא היינו דקתני עם שאר נכסים לבדק הבית אלא לליישנא קמא ליתני יפלו לבדק הבית (ו) [א] תניא נמי הכי ודמיהן יפלו לבדק הבית: הקדש בדק הבית חל על הכל: לאיתויי מאי אמר רבינא (ל) לאיתויי שפויי (י) וגיבא: ומועלין בגידוליהן: לאתויי מאי אמר רב פפא (מ) לאתויי (י) (בקדושת מזבח) (נ) חלב המוקדשין וביצי תורין (ס) כדתניא (ע) חלב המוקדשין וביצי תורין לא נהנין ולא מועלין בד"א בקדשי מזבח (פ) אבל בקדשי בדק הבית הקדיש תרגגולת מועלין בביצתה המורה מועלין בחלבה ואפילו למאן דאמר מועלין בגידולי מזבח ה"מ גידולין דחזו למזבח אבל גידולין דלא חזו למזבח אין מועלין בהן (פ):

מתני'

קדושת מזבח ומקדיש לבדק הבית אלמא בהמה דשאר נכסים לבדק הבית: ור' אליעזר סבר אין אדם חולק את נדרו. המקדיש סתם אלא הכל לבדק הבית דמה נקבות לא סגי אקדשינהו לעולה אף זכרים נמי לא אקדשינהו לעולה ראין אדם חולק נדרו הילכך אלו ואלו יסברו ודמיהן יפלו לבדק הבית. והאי דקאמר ר' אליעזר אין אדם חולק אם נדרו דזכרים לא אקדשינהו אלא לדמי היינו פליגא דרב אדא בר אהבה דאמר רב אדא בר אהבה: דאפילו ר' אליעזר מודה דאין עצמן יקרבו עולות. אלא כי פליגי בעבד שיש בו כו': ור' יהושע סבר אדם חולק וזכרים יקרבו עצמן עולות ונקבות יסברו דמיהן עולות דקסבר ר' יהושע אדם חולק את נדרו: שאם הקריש עצים לבדק הבית חל הקרש נמי על שפרי על הנסורות שנופלין כשכורתין אותו ועל הנבייה על העלים שנפלו ממנו מה שאין כן בקדשי מזבח כדאמר בפס' מעילה הלו חטאת (דף יד.): נזברין שלקחו עצים למערכה מועלין בעצים ולא בשפוי ונבייה: ומועלין בגידולין. לאיתויי חלב של הקדש הבהמה קדשים בדק הבית וביצי תורין דקדש בדק הבית ומועלין נמי באותן גדולי הקדש כדתנן חלב כו': בד"א בקדשי מזבח. דלא חזו לבדק הבית: [אבל] (אלא) בקדשי בדק הבית. אפי' בחמור של קדשי בדק הבית מועלין נמי בחלבו אע"ג דלא חזי לאכילה: ואפילו לפאן דאמר מועלין בגידולי מזבח. הכא (נמי) בהני גדולי כגון חלב וביצי תורין דלא חזו למזבח אין מועלין: ואין בהן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com